

Trei ani de la reținerea polițistului moldovean Alexandru Ursu de către autoritățile transnistrene

Rudele reproșează autorităților că nu întreprind nimic pentru eliberarea polițistului. Doar așa, soția și tatăl lui Alexandru au reușit să obțină audiență la vicepremierul pentru reintegrare, Eugen Carpov, care a promis să se ocupe personal de acest caz. Rudele polițistului, însă, pun la îndoială făgăduința demnitarului. Detalii are Diana Răileanu.

Irina Lozinschi și Timofei Ursu, soția și tatăl polițistului de sector Alexandru Ursu, deținut în penitenciarul de la Hlinaia, Grigoriopol, spun că vor declara greva foamei dacă autoritățile de la Chișinău vor târăgăna și în continuare soluționarea cazului. Alexandru Ursu a fost condamnat la 15 ani de detenție fiind acuzat că și-a cumpărat pe căi ilegale un apartament în stânga Nistrului. Tatăl polițistului reproșează guvernului moldovean că evită să se implice în eliberarea fiului său:

„Am scris de multe ori, ne-am adresat, dar mi-au spus că nu pot colabora cu Prednistrovia și că o să ne ajute, dar nu e niciun efect până acum. Șase luni nu l-am văzut deloc. Alimente îi trimitem, dar medicamente nu se dau voie.”

Astăzi, după ce au protestat în fața Guvernului, rudele lui Alexandru au fost primite în audiență de către vicepremierul responsabil pentru reintegrare, Eugen Carpov, care le-a promis că va interveni în soluționarea problemei. Soția polițistului, Irina, nu are încredere în făgăduința demnitarului și spune că este gata să intre în greva foamei dacă autoritățile, în continuare, vor investiga cazul doar de ochii lumii:

„A trimite scrisori nu înseamnă a lucra eficient. Au avut loc întâlniri între Carpov și Ștanski, între Filat și Șevciuk, problema soțului meu se putea rezolva printr-un dialog verbal. El a depus jurământul să apere această țară, însă conducătorii ei îl lasă să putrezească în acea închisoare din Grigoriopol. Nu mă interesează ce măsuri întreprind ei, important pentru mine este rezultatul.”

În Piața Marii Adunări Naționale, alături de rudele polițistului de la Căușeni, au protestat și foștii deținuți ai regimului de la Tiraspol, Ilie Cazac și Ernest Vardanean, acuzați anterior de spionaj în favoarea Moldovei. Ambii au petrecut mai mult de un an în penitenciarele din regiunea transnistreană. Vardanean susține că prea puține cazuri de încălcare a drepturilor omului din stânga Nistrului ajung să fie discutate la Chișinău:

„Când eram acolo am aflat despre un fel de abordare a instituțiilor judecătorești din stânga Nistrului, care spun că dacă ești cetățean al Republicii Moldova ai garanții 100 % că vei fi închis. Credeți-mă că în pușcăriile transnistrene se află foarte mulți cetățeni moldoveni și îmi pare rău că statul Republica Moldova fie nu are grijă, fie habar nu are de ce se întâmplă acolo.”

În stânga Nistrului, Alexandru Ursu nu beneficiază de consultația unui avocat. Interesele lui sunt apărate de experții Asociației „Promo-Lex”, care însă nu au acces la clientul lor. Juristul Pavel Postica spune că din numele polițistului de la Căușeni a fost depusă o plângere la CEDO:

„Noi am cerut chiar am acerut ca înainte de reuniunea de la Viena ca situația lui Alexandru Ursu să fie dezbătută și, de fapt, la fiecare reuniune „5+2” să fie abordată câte o chestiune particulară, a unei persoane particulare, în așa fel încât toate populația țării să vadă că persoanele care guvernează întreprind careva măsuri în vederea ajutării acestor persoane și nu se rezumă doar discuții despre

principii și modalități de negociere.”

Reprezentanții Asociației „Promo-Lex” susțin că numărul persoanelor aflate în temnițele din regiunea transnistreană este alarmant. De exemplu, dacă în 19 penitenciare din dreapta Nistrului sunt deținute peste 6 mii de persoane, în doar 3 pușcării din autoproclamata republică nistreană sunt închiși aproape 3 mii de oameni.

Sursa: Europalibera.org